

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 1214/2002 van de Commissie van 5 juli 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
* Verordening (EG) nr. 1215/2002 van de Commissie van 5 juli 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 20/2002 houdende bepalingen ter uitvoering van de bij de Verordeningen (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001 en (EG) nr. 1454/2001 van de Raad vastgestelde specifieke voorzieningsregelingen voor de ultraperifere regio's	3
* Verordening (EG) nr. 1216/2002 van de Commissie van 5 juli 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2300/97 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad houdende algemene regels voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honing	4
* Verordening (EG) nr. 1217/2002 van de Commissie van 5 juli 2002 waarbij van de importeurs of fabrikanten van bepaalde Einecs-stoffen wordt verlangd dat zij overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad bepaalde informatie verstrekken en bepaalde onderzoeken uitvoeren	6
Verordening (EG) nr. 1218/2002 van de Commissie van 5 juli 2002 inzake de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde conserven van paddestoelen	9
Verordening (EG) nr. 1219/2002 van de Commissie van 5 juli 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olijfolie	10
Verordening (EG) nr. 1220/2002 van de Commissie van 5 juli 2002 waarbij wordt bepaald in welke mate gevolg kan worden gegeven aan de in juni 2002 ingediende aanvragen om invoerrechten voor bevroren rundvlees, bestemd voor verwerking	12
* Richtlijn 2002/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia (trillingen) (zestiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)	13
Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad	20

★ Richtlijn 2002/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 tot twintigste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (gechloreerde paraffines met een korte keten)	21
---	----

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2002/545/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 5 juli 2002 betreffende de uitvoering van een vaccinatieprogramma tegen bluetongue in Italië en de aankoop van vaccin in dat verband (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 2525)	23
---	----

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1214/2002 VAN DE COMMISSIE
van 5 juli 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 juli 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 juli 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	37,3
	999	37,3
0707 00 05	052	90,3
	999	90,3
0709 90 70	052	71,9
	999	71,9
0805 50 10	388	55,2
	524	77,1
	528	56,5
	804	121,8
	999	77,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,5
	400	95,6
	404	75,2
	508	80,0
	512	87,5
	524	72,9
	528	69,9
	720	91,2
	804	102,5
	999	84,6
	388	92,4
	512	82,3
0808 20 50	528	79,2
	800	92,6
	804	97,2
	999	88,7
	052	195,3
0809 10 00	064	153,4
	999	174,4
0809 20 95	052	347,9
	060	142,6
	061	259,3
	068	140,2
	400	244,7
	616	275,4
	999	235,0

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1215/2002 VAN DE COMMISSIE

van 5 juli 2002

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 20/2002 houdende bepalingen ter uitvoering van de bij de Verordeningen (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001 en (EG) nr. 1454/2001 van de Raad vastgestelde specifieke voorzieningsregelingen voor de ultraperifere regio's

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1452/2001 van de Raad van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Franse overzeese departementen, houdende wijziging van Richtlijn 72/462/EEG en houdende intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 525/77 en (EEG) nr. 3763/91 (Poseidom) ⁽¹⁾, en met name op artikel 22,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1453/2001 van de Raad van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 1600/92 (Poseima) ⁽²⁾, en met name op artikel 34,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1454/2001 van de Raad van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische Eilanden en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 1601/92 (Poseican) ⁽³⁾, en met name op artikel 20,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voor de vaststelling van het forfaitaire minimumniveau voor de steun voor de voorziening van de ultraperifere regio's overeenkomstig Verordening (EG) nr. 20/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 474/2002 ⁽⁵⁾, moet een significant aantal gegevens

worden onderzocht en beoordeeld. Aangezien de bestudering van de gegevens meer tijd vergt dan was voorzien, moet de datum waarop de betrokken bepaling van toepassing wordt, worden uitgesteld en moet deze samenvallen met het begin van het kalenderjaar, namelijk 1 januari 2003.

- (2) Verordening (EG) nr. 20/2002 moet derhalve worden gewijzigd.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van alle betrokken comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 30, tweede alinea, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 20/2002 wordt vervangen door:

„— is artikel 6, derde en vierde alinea, eerst met ingang van 1 januari 2003 van toepassing.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 11.

⁽²⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 45.

⁽⁴⁾ PB L 8 van 11.1.2002, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 75 van 16.3.2002, blz. 25.

VERORDENING (EG) Nr. 1216/2002 VAN DE COMMISSIE**van 5 juli 2002****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2300/97 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad houdende algemene regels voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honing**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad van 25 juni 1997 houdende algemene regels voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honing ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2070/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2300/97 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1336/2001 ⁽⁴⁾, zijn de bepalingen vastgesteld die voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honing nodig zijn.
- (2) Volgens de gegevens die de lidstaten overeenkomstig artikel 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 2300/97 hebben verstrekt met het oog op bijwerking van de structurele gegevens over de toestand van de sector, hebben er aanpassingen van het bijenbestand plaatsgevonden. Bijgevolg moet bijlage I van die verordening worden gewijzigd.
- (3) In artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2300/97 is een uiterste datum voor de uitvoering van de in de jaar-

programma's vastgestelde maatregelen bepaald. Daarom geldt de nieuwe bijlage I voor het eerst voor de jaarprogramma's die betrekking hebben op het verkoopseizoen 2002/2003.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor eieren en slachtpluimvee,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I van Verordening (EG) nr. 2300/97 wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige verordening.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is voor het eerst van toepassing voor de jaarprogramma's die betrekking hebben op het verkoopseizoen 2002/2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 173 van 1.7.1997, blz. 1.⁽²⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 1.⁽³⁾ PB L 319 van 21.11.1997, blz. 4.⁽⁴⁾ PB L 180 van 3.7.2001, blz. 21.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

Lidstaat	Bijenbestand
B	100 000
DK	155 000
D	900 000
GR	1 380 000
E	2 314 494
F	1 297 000
IRL	20 000
I	1 100 000
L	10 213
NL	80 000
A	343 906
P	632 500
FIN	42 000
S	145 000
UK	273 750
EUR 15	8 793 863"

VERORDENING (EG) Nr. 1217/2002 VAN DE COMMISSIE

van 5 juli 2002

waarbij van de importeurs of fabrikanten van bepaalde Einecs-stoffen wordt verlangd dat zij overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad bepaalde informatie verstrekken en bepaalde onderzoeken uitvoeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen ⁽¹⁾, en met name op artikel 12, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een aantal lidstaten heeft de Commissie in kennis gesteld van gegronde redenen om aan te nemen dat bepaalde stoffen in de Europese inventaris van bestaande chemische handelsstoffen (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances — Einecs) ⁽²⁾ door de mate van blootstelling gedurende de productie of het gebruik ernstige risico's voor mens of milieu kunnen opleveren.
- (2) Van de betrokken fabrikanten en importeurs dient derhalve te worden verlangd dat zij de Commissie de informatie over deze stoffen die in hun bezit is, verstrekken.
- (3) Van de betrokken fabrikanten en importeurs dient tevens te worden verlangd dat zij de betrokken stoffen onderzoeken, verslagen over deze onderzoeken opstellen en deze verslagen samen met de resultaten van de onderzoeken aan de Commissie zenden, waarbij de in artikel 12, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 793/93 geboden mogelijkheid blijft bestaan dat, indien een stof door verscheidene fabrikanten of importeurs als zodanig of in

een preparaat wordt geproduceerd of ingevoerd, het nadere onderzoek mag worden uitgevoerd door een of meer fabrikanten of importeurs die namens de anderen optreden.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het krachtens artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 793/93 ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Fabrikanten en importeurs van een of meer van de in de bijlage bij deze verordening opgenomen Einecs-stoffen:

- a) verstrekken de Commissie de in de bijlage gespecificeerde informatie binnen de daarvoor gestelde termijnen;
- b) voeren voor elk van deze stoffen de in de bijlage vermelde onderzoeken uit volgens de daarin opgenomen protocollen;
- c) verstrekken de Commissie binnen de in de bijlage vastgestelde termijnen een verslag over elk onderzoek waarin ook de resultaten van het onderzoek zijn opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 juli 2002.

Voor de Commissie
Margot WALLSTRÖM
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 84 van 5.4.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 146 A van 15.6.1990, blz. 1.

BIJLAGE

De in deze bijlage vermelde informatie/onderzoekresultaten dienen te worden verzonden aan:

Europese Commissie
 Directoraat-generaal Milieu
 Directoraat C — Eenheid C.3 — Chemische stoffen
 B-1049 Brussel

	Einecs-nr.	CAS-nr.	Naam van de stof	Reden(en) voor bezorgdheid	Verlangde informatie/onderzoekresultaten	Maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening
1	203-988-3	112-59-4	2-(2-Hexyloxyethoxy)ethanol (diethyleenglycol, monohexylether)	Blootstelling van de mens bij productie en gebruik. Dispersief gebruik in coatings, in drukinkt en bij reinigingstoepassingen. Er is geen onderzoek naar effecten van de stof op de ontwikkeling en de vruchtbaarheid beschikbaar en dit geeft aanleiding tot bezorgdheid vanwege een duidelijke reprotoxiciteit die bij onderzoek van sommige ethyleenglycoletherderivaten bij knaagdieren en andere diersoorten is waargenomen.	Vruchtbaarheidsonderzoek (EG B.34 ⁽¹⁾)/OESO TG 415 ⁽²⁾ of OESO TG 416 ⁽³⁾)	18
2	263-090-2	61789-80-8	Quaternaire ammoniumverbindingen, bis(gehydrogeeerde talk-alkyl)dimethylchloriden	Significante toename in de gebruikte hoeveelheid van de stof die potentiële risico's voor het milieu oplevert.	Jaarlijkse verslagen van de industrie over de totale geproduceerde en gebruikte hoeveelheden van de stof (periode 2000-2002)	6 (hoeveelheden 2000) 18 (hoeveelheden 2001) 24 (hoeveelheden 2002)
3	203-481-7	107-31-3	Methylformiaat	Chemische stof met een hoog productievolume Acute blootstelling van proefdieren aan de stof via inhalatie heeft geleid tot irritatie van de ogen en de ademhalingswegen. Door gebrek aan gegevens is een grenswaarde voor beroepsmatige blootstelling op basis van wetenschappelijke gegevens onzeker en onmogelijk te bepalen (SCOEL). Gebrek aan gegevens over langdurige blootstelling voor de vaststelling van een veilig blootstellingsniveau.	Onderzoek naar subchronische toxiciteit bij inhalatie: 90-dagen onderzoek met herhaalde toediening via inhalatie (EG B.29 ⁽³⁾)/OESO TG 413 ⁽⁴⁾)	18
4	200-864-0	75-35-4	1,1-Diclooretheen	Chemische stof met een hoog productievolume Verstoring van de functie van het zenuwstelsel bij langdurige blootstelling duidelijk beneden de huidige grenswaarden voor beroepsmatige blootstelling.	Onderzoek naar subchronische toxiciteit bij inhalatie: 90-dagen onderzoek met herhaalde toediening via inhalatie (herstelperiode van 4-6 weken) met speciale neurologische parameters (EG B.29 ⁽³⁾)/OESO TG 413 ⁽⁶⁾ en OESO TG 424 ⁽⁷⁾). Van algemene pathologie kan worden afgezien als deze informatie uit ander onderzoek beschikbaar is.	18

	Einecs-nr.	CAS-nr.	Naam van de stof	Reden(en) voor bezorgdheid	Verlangde informatie/onderzoekresultaten	Maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening
					Speciale neurologische parameters: — „Functional observational battery” en bepaling van de motorische activiteit; — Bepaling van gedragskenmerken (bv. visueel onderscheidingsvermogen); — Bepaling van de cognitieve functie (bv. „delayed alternation”, „Morris water maze”). Alle relevante informatie en volledige onderzoekverslagen die nodig zijn voor de beoordeling van de potentiële gevaren van de stof.	
5	211-309-7	637-92-3	2-Etoxy-2-methylpropaan	Stof met weinig gegevens De stof zal wellicht steeds meer op grote schaal dispersief worden gebruikt omdat deze als vervangingsmiddel voor MTBE kan worden gebruikt. Bij langdurige blootstelling kunnen schadelijke effecten optreden.	Informatie over de jaarlijks geproduceerde en ingevoerde hoeveelheid. Acute toxiciteit voor Daphnia (EG C.2 ⁽³⁾)/OESO TG 202 ⁽⁶⁾) Onderzoek naar groeiremming bij algen (EG C.3 ⁽³⁾)/OESO TG 201 ⁽⁷⁾) Onderzoek naar ontwikkelingstoxiciteit (OESO TG 414 ⁽⁸⁾) Alle relevante informatie en volledige onderzoekverslagen die nodig zijn voor de beoordeling van de potentiële gevaren van de stof.	18
					Vruchtbaarheidsonderzoek OESO TG 416 ⁽⁵⁾)	24

⁽¹⁾ Volgens bijlage V van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PB 196 van 16.8.1967, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren van de OESO voor het onderzoek van chemische stoffen — deel 4 — Effecten op de gezondheid TG nr. 415: „Onderzoek naar voortplantingstoxiciteit over één generatie” (oorspronkelijke richtsnoeren, vastgesteld op 26 mei 1983).

⁽³⁾ Richtsnoeren van de OESO voor het onderzoek van chemische stoffen — deel 4 — Effecten op de gezondheid TG nr. 416: „Onderzoek naar voortplantingstoxiciteit over twee generaties” (bijgewerkte richtsnoeren, vastgesteld op 22 januari 2001).

⁽⁴⁾ Richtsnoeren van de OESO voor het onderzoek van chemische stoffen — deel 4 — Effecten op de gezondheid TG nr. 413: „Subchronische toxiciteit bij inhalatie: onderzoek van 90 dagen” (oorspronkelijke richtsnoeren, vastgesteld op 12 mei 1981).

⁽⁵⁾ Richtsnoeren van de OESO voor het onderzoek van chemische stoffen — deel 4 — Effecten op de gezondheid TG nr. 424: „Neurotoxiciteitsonderzoek bij knaagdieren” (oorspronkelijke richtsnoeren, vastgesteld op 21 juli 1997).

⁽⁶⁾ Richtsnoeren van de OESO voor het onderzoek van chemische stoffen — deel 2 — Effecten op biotische systemen TG nr. 202: „Acuut immobilisatieonderzoek en reproductie-onderzoek bij Daphnia sp.” (bijgewerkte richtsnoeren, vastgesteld op 4 april 1984).

⁽⁷⁾ Richtsnoeren van de OESO voor het onderzoek van chemische stoffen — deel 2 — Effecten op biotische systemen TG nr. 201: „Algen: groeiremmingsonderzoek” (bijgewerkte richtsnoeren, vastgesteld op 7 juni 1984).

⁽⁸⁾ Richtsnoeren van de OESO voor het onderzoek van chemische stoffen — deel 4 — Effecten op de gezondheid TG nr. 414: „Onderzoek naar prenatale ontwikkelingstoxiciteit” (bijgewerkte richtsnoeren, vastgesteld op 22 januari 2001).

VERORDENING (EG) Nr. 1218/2002 VAN DE COMMISSIE
van 5 juli 2002
inzake de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde conserven van paddestoelen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2125/95 van de Commissie van 6 september 1995 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor conserven van paddestoelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 453/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 6, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2125/95 is bepaald dat, als grotere hoeveelheden worden aangevraagd dan beschikbaar zijn, de Commissie een uniform verminderingspercentage vaststelt en voor verdere aanvragen de afgifte van certificaten schorst.
- (2) Aangezien de hoeveelheden waarvoor op 2 en 3 juli 2002 overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 2125/95 certificaten zijn aangevraagd, de beschikbare hoeveelheden overtreffen, dient te worden bepaald in hoeverre de certificaten kunnen worden afgegeven en kan de afgifte van certificaten voor alle verdere aanvragen worden geschorst,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op 2 en 3 juli 2002 overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 2125/95 aangevraagde invoercertificaten waarvan de hoeveelheden op 4 juli 2002 aan de Commissie zijn meegedeeld, worden met de in artikel 11, lid 1, van die verordening aangegeven vermelding afgegeven naar rata van 19,23 % van de gevraagde hoeveelheid.

Artikel 2

De afgifte van overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 2125/95 aangevraagde invoercertificaten wordt geschorst voor de aanvragen die in de periode van 4 juli tot en met 31 december 2002 worden ingediend.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 6 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 juli 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 212 van 7.9.1995, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 72 van 14.3.2002, blz. 9.

VERORDENING (EG) Nr. 1219/2002 VAN DE COMMISSIE
van 5 juli 2002
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olijfolie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 3 van Verordening nr. 136/66/EEG, wanneer de prijs in de Gemeenschap hoger is dan de prijsnoteringen op de wereldmarkt, kan het verschil tussen deze prijzen kan worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer van olijfolie naar derde landen.
- (2) De regelen betreffende de vaststelling en de toekenning van de restitutie bij uitvoer van olijfolie zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 616/72 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2962/77 ⁽⁴⁾.
- (3) De restitutie moet overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Verordening nr. 136/66/EEG voor de gehele Gemeenschap gelijk zijn.
- (4) Overeenkomstig artikel 3, lid 4, van Verordening nr. 136/66/EEG moet de restitutie voor olijfolie moet worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de verwachte ontwikkeling van de olijfolieprijzen en de beschikbare hoeveelheden op de markt van de Gemeenschap en van de olijfolieprijzen op de wereldmarkt. Ingeval de situatie op de wereldmarkt het niet mogelijk maakt de gunstigste noteringen voor olijfolie te bepalen, kan evenwel rekening worden gehouden met de wereldmarktprijs van de voornaamste concurrerende plantaardige oliën en met het gedurende een representatieve periode geconstateerde verschil tussen deze prijs en die van olijfolie. Het restitutiebedrag mag niet hoger zijn dan het verschil tussen de prijs voor olijfolie in de Gemeenschap en die op de wereldmarkt, in voorkomend geval aangepast teneinde rekening te houden met de kosten voor de uitvoer van de producten op de wereldmarkt.

- (5) Overeenkomstig artikel 3, lid 3, derde alinea, onder b), van Verordening nr. 136/66/EEG, kan worden beslist om de restitutie bij openbare inschrijving vast te stellen. De openbare inschrijving heeft betrekking op het bedrag van de restitutie en kan worden beperkt tot sommige landen van bestemming, bepaalde hoeveelheden, kwaliteiten en aanbiedingsvormen.
- (6) Overeenkomstig artikel 3, lid 3, tweede alinea, van Verordening nr. 136/66/EEG kan de restitutie voor olijfolie echter verschillend kan worden vastgesteld naar gelang van de bestemming, wanneer de situatie op de wereldmarkt of de bijzondere eisen van bepaalde markten zulks noodzakelijk maken.
- (7) De restitutie moet ten minste eenmaal per maand moet worden vastgesteld. Zij kan indien nodig tussentijds worden gewijzigd.
- (8) De toepassing van deze regelen op de huidige marktsituatie in de sector olijfolie, en met name op de prijzen van dit product in de Gemeenschap, alsmede op de markten van derde landen brengt met zich dat de restitutie moet worden bepaald op de in de bijlage genoemde bedragen.
- (9) Het Comité van beheer voor oliën en vetten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer van de in artikel 1, lid 2, onder c), van Verordening nr. 136/66/EEG bedoelde producten, worden vastgesteld op de in de bijlage aangegeven bedragen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB 172 van 30.9.1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 78 van 31.3.1972, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 348 van 30.12.1977, blz. 53.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 5 juli 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olijfolie

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1509 10 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 10 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 1220/2002 VAN DE COMMISSIE**van 5 juli 2002****waarbij wordt bepaald in welke mate gevolg kan worden gegeven aan de in juni 2002 ingediende aanvragen om invoerrechten voor bevroren rundvlees, bestemd voor verwerking**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 995/2002 van de Commissie van 11 juni 2002 houdende opening van een tariefcontingent voor de invoer van bevroren rundvlees, bestemd voor verwerking (1 juli 2002-30 juni 2003) en vaststelling van bepalingen inzake het beheer daarvan ⁽¹⁾, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 995/2002 is bepaald welke hoeveelheden voor verwerking bestemd bevroren rundvlees in de periode van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2003 onder bijzondere voorwaarden mogen worden ingevoerd.
- (2) In artikel 3, lid 4, van Verordening (EG) nr. 995/2002 is bepaald dat de aangevraagde hoeveelheden kunnen worden verminderd. De ingediende aanvragen voor A-producten hebben betrekking op een totale hoeveelheid die groter is dan de beschikbare hoeveelheid. In deze omstandigheden en met het oog op een billijke verdeling van de beschikbare hoeveelheid is het dienstig om de aangevraagde hoeveelheden proportioneel te verminderen. De hoeveelheden voor B-producten waarvoor

invoerrechten zijn aangevraagd, zijn van die orde dat de aanvragen volledig kunnen worden ingewilligd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan elke aanvraag om invoerrechten die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 995/2002 voor de periode van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2003 is ingediend, wordt voldaan voor de volgende hoeveelheden, uitgedrukt in vlees met been:

- a) 88,0903 % van de gevraagde hoeveelheid voor vlees dat bestemd is voor de vervaardiging van conserven als omschreven in artikel 1, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 995/2002;
- b) 100 % van de gevraagde hoeveelheid voor vlees dat bestemd is voor de vervaardiging van producten als omschreven in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 995/2002.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 juli 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 152 van 12.6.2002, blz. 3.

RICHTLIJN 2002/44/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 25 juni 2002

betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia (trillingen) (zestiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 137, lid 2,

Gezien het gewijzigd voorstel van de Commissie ⁽¹⁾, ingediend na raadpleging van het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾, gezien de op 8 april 2002 door het bemiddelingscomité goedgekeurde ontwerp-tekst,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ingevolge het Verdrag kan de Raad door middel van richtlijnen minimumvoorschriften vaststellen om de verbetering van met name het arbeidsmilieu te bevorderen, teneinde een betere bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers te waarborgen. Volgens dit artikel wordt in deze richtlijnen vermeden zodanige administratieve, financiële en juridische verplichtingen op te leggen dat zij de oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen zouden kunnen hinderen.
- (2) In de mededeling van de Commissie over haar actieprogramma tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van werkenden met betrekking tot de blootstelling van werkenden aan de gevaren die verband houden met fysische agentia, worden minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid in het vooruitzicht gesteld; het Europees Parlement heeft in september 1990 een resolutie over dit actieprogramma ⁽⁴⁾ aangenomen, waarin de Commissie in het bijzonder wordt verzocht om voor met lawaai, trillingen en alle andere fysische agentia op de werkplek verbonden risico's een specifieke richtlijn op te stellen.
- (3) Als eerste stap wordt het noodzakelijk geacht maatregelen in te voeren ter bescherming van werknemers tegen de met trillingen verband houdende risico's vanwege de gevolgen daarvan voor de gezondheid en de veiligheid van werknemers, zoals met name aandoeningen van spieren en beendergestel, neurologische aandoeningen en vaataandoeningen. Met deze maatregelen wordt niet alleen beoogd de veiligheid en de gezondheid van elke werknemer afzonderlijk te waarborgen, maar ook om voor alle werknemers van de Gemeenschap een als minimum te beschouwen basisbe-

scherming te bieden, waarmee eventuele concurrentievervalsing wordt vermeden.

- (4) Deze richtlijn stelt minimumvoorschriften vast en laat de lidstaten daarmee de keuze gunstiger bepalingen voor de bescherming van werknemers te handhaven of aan te nemen, met name waar het de vaststelling betreft van lagere waarden voor de dagelijkse actiewaarde of de dagelijkse maximumwaarde voor blootstelling aan trillingen; de uitvoering van deze richtlijn mag niet dienen als rechtvaardiging voor enigerlei achteruitgang ten opzichte van de in de lidstaten reeds bestaande situatie.
- (5) Een systeem ter bescherming tegen trillingen moet beperkt blijven tot een omschrijving, zonder overbodige details, van de te bereiken doeleinden, de in acht te nemen beginselen en de te gebruiken basisgrootheden, teneinde de lidstaten in staat te stellen de minimumvoorschriften op equivalente wijze toe te passen.
- (6) De blootstelling aan trillingen kan doeltreffender worden verminderd door reeds bij het ontwerpen van werkplekken en arbeidsplaatsen voor preventie te zorgen en arbeidsmiddelen, -procédés en -methoden zodanig te kiezen dat risico's bij voorrang aan de bron worden bestreden. Maatregelen met betrekking tot arbeidsmiddelen en -methoden leveren derhalve een bijdrage aan de bescherming van de daarvan gebruik makende werknemers.
- (7) Het is van belang dat werkgevers zich aanpassen aan de technische vooruitgang en de wetenschappelijke kennis inzake risico's in verband met blootstelling aan trillingen teneinde de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers te verbeteren.
- (8) Voor de sectoren zeevaart en luchtvaart is het bij de huidige stand van de techniek niet mogelijk in alle gevallen de grenswaarden voor blootstelling aan lichaamstrillingen na te leven; derhalve moet worden voorzien in naar behoren gerechtvaardigde afwijkingen.
- (9) De onderhavige richtlijn is een bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk ⁽⁵⁾. Deze richtlijn is derhalve onverminderd meer stringente en/of meer specifieke bepalingen in de onderhavige richtlijn onverkort van toepassing op het gebied van de blootstelling van werknemers aan trillingen.
- (10) Deze richtlijn vormt een concrete bijdrage tot de verwezenlijking van de sociale dimensie van de interne markt.

⁽¹⁾ PB C 77 van 18.3.1993, blz. 12, en PB C 230 van 19.8.1994, blz. 3.

⁽²⁾ PB C 249 van 13.9.1993, blz. 28.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 20 april 1994 (PB C 128 van 9.5.1994, blz. 146), bevestigd op 16 september 1999 (PB C 54 van 25.2.2000, blz. 75), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 25 juni 2001 (PB C 301 van 26.10.2001, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 23 oktober 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Besluit van het Europees Parlement van 25 april 2002 en besluit van de Raad van 21 mei 2002.

⁽⁴⁾ PB C 260 van 15.10.1990, blz. 167.

⁽⁵⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

- (11) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

AFDELING I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

1. Bij deze richtlijn, die de zestiende bijzondere richtlijn is in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG, worden minimumvoorschriften vastgesteld voor de bescherming van werknemers tegen de risico's voor hun gezondheid en veiligheid die zich voordoen of kunnen voordoen door blootstelling aan mechanische trillingen.

2. De voorschriften van deze richtlijn gelden voor activiteiten waarbij werknemers vanwege hun werk worden of kunnen worden blootgesteld aan risico's verbonden aan mechanische trillingen.

3. Richtlijn 89/391/EEG is onverkort van toepassing op het gehele gebied bedoeld in lid 1, onverminderd meer stringente en/of meer specifieke bepalingen van de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „hand-armtrillingen”: mechanische trillingen die, wanneer zij op het hand-armsysteem van de mens worden overgebracht, risico's voor de gezondheid en veiligheid van de werknemers inhouden, met name vaat-, bot- of gewrichts-, zenuw- of spieraandoeningen;
- b) „lichaamstrillingen”: mechanische trillingen die, wanneer zij op het lichaam in zijn geheel worden overgebracht, risico's voor de gezondheid en veiligheid van de werknemers inhouden, met name aandoeningen van de lage rug en beschadigingen van de wervelkolom.

Artikel 3

Grenswaarden en actiewaarden voor de blootstelling

1. Voor hand-armtrillingen

- a) wordt de grenswaarde voor dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur, vastgesteld op 5 m/s²;
- b) wordt de actiewaarde voor dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur, vastgesteld op 2,5 m/s².

De blootstelling van een werknemer aan hand-armtrillingen wordt beoordeeld of gemeten volgens de bepalingen van deel A, punt 1, van de bijlage.

2. Voor lichaamstrillingen

- a) wordt de grenswaarde voor dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur, vastgesteld op 1,15 m/s², of, naar keuze van de lidstaat, tot een trillingsdosiswaarde (VDV) van 21 m/s^{1,75};
- b) wordt de actiewaarde voor dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur, vastgesteld op 0,5 m/s², of, naar keuze van de lidstaat, tot een trillingsdosiswaarde (VDV) van 9,1 m/s^{1,75}.

De blootstelling van een werknemer aan lichaamstrillingen wordt beoordeeld of gemeten volgens de bepalingen van deel B, punt 1, van de bijlage.

AFDELING II

VERPLICHTING VAN WERKGEVERS

Artikel 4

Bepaling en beoordeling van risico's

1. Bij de uitvoering van de verplichtingen uit hoofde van artikel 6, lid 3, en artikel 9, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG beoordeelt en, indien nodig, meet de werkgever de niveaus van de mechanische trillingen waaraan werknemers zijn blootgesteld. De meting vindt plaats overeenkomstig punt 2 van deel A, respectievelijk deel B, van de bijlage bij deze richtlijn.

2. Het niveau van blootstelling aan mechanische trillingen kan worden beoordeeld door middel van observatie van specifieke werkmethoden en door gebruikmaking van passende informatie over het waarschijnlijke trillingsniveau van het materieel of de soorten materieel in bijzondere gebruiksomstandigheden, met inbegrip van dergelijke informatie die door de fabrikant van het materieel wordt verstrekt. Deze procedure is verschillend van een meting, waarvoor specifieke apparaten en passende methoden nodig zijn.

3. De in lid 1 bedoelde beoordeling en meting worden op deskundige wijze gepland en met passende tussenpozen uitgevoerd, met inachtneming van, met name, het bepaalde in artikel 7 van Richtlijn 89/391/EEG inzake de vereiste deskundigen (diensten of personen). De gegevens die door middel van de beoordeling en/of meting van het niveau van blootstelling aan mechanische trillingen zijn verkregen, worden in een passende vorm bewaard zodat zij later kunnen worden geraadpleegd.

4. Overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Richtlijn 89/391/EEG besteedt de werkgever bij de risicobeoordeling met name aandacht aan:

- a) het niveau, de aard en de duur van de blootstelling, met inbegrip van eventuele blootstelling aan periodieke trillingen of herhaalde schokken;
- b) de in artikel 3 van deze richtlijn vastgelegde grenswaarden en actiewaarden voor de blootstelling;
- c) mogelijke gevolgen voor de gezondheid en veiligheid van werknemers met een verhoogd risico;
- d) mogelijke indirecte gevolgen voor de veiligheid van werknemers die worden veroorzaakt door de wisselwerking tussen mechanische trillingen en de werkplek, of andere arbeidsmiddelen;

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- e) de informatie die door fabrikanten van arbeidsmiddelen overeenkomstig de desbetreffende communautaire richtlijnen is verstrekt;
- f) het bestaan van vervangend materieel dat ontworpen is om de niveaus van blootstelling aan mechanische trillingen te verminderen;
- g) voortzetting van de blootstelling aan lichaamstrillingen buiten normale werktijd onder verantwoordelijkheid van de werkgever;
- h) bijzondere arbeidsomstandigheden, zoals het werken bij lage temperaturen;
- i) door het gezondheidstoezicht verkregen relevante informatie, met inbegrip van gepubliceerde informatie, voorzover dat mogelijk is.

5. De werkgever dient in het bezit te zijn van een risicobeoordeling, overeenkomstig artikel 9, lid 1, onder a), van Richtlijn 89/391/EEG, en moet vermelden welke maatregelen zijn getroffen overeenkomstig de artikelen 5 en 6 van de onderhavige richtlijn. De risicobeoordeling moet adequaat worden gedocumenteerd, overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, en kan argumenten bevatten waarmee de werkgever kan aantonen dat de aard en de omvang van de aan mechanische trillingen verbonden risico's een meer uitvoerige beoordeling overbodig maken. De risicobeoordeling moet worden bijgewerkt, met name indien ingrijpende veranderingen hebben plaatsgevonden waardoor zij verouderd kan zijn, of wanneer uit de resultaten van het gezondheidstoezicht blijkt dat bijwerking nodig is.

Artikel 5

Maatregelen ter voorkoming of vermindering van de blootstelling

1. De risico's van blootstelling aan mechanische trillingen worden weggenomen aan de bron of tot een minimum verkleind, waarbij rekening wordt gehouden met de technische vooruitgang en de beschikbaarheid van maatregelen om het risico aan de bron te beheersen.

De verkleining van deze risico's geschiedt met inachtneming van de in artikel 6, lid 2, van Richtlijn 89/391/EEG vermelde algemene preventieprincipes.

2. Wanneer de in artikel 3, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), vastgelegde blootstellingswaarden worden overschreden, gaat de werkgever op basis van de in artikel 4 bedoelde risicobeoordeling over tot de opstelling en uitvoering van een programma van technische en/of organisatorische maatregelen om de blootstelling aan mechanische trillingen en de daarmee gepaard gaande risico's tot een minimum te beperken, met inachtneming van met name:

- a) alternatieve werkmethoden die de noodzaak van blootstelling aan mechanische trillingen verminderen;
- b) de keuze van de juiste arbeidsmiddelen, ergonomisch goed ontworpen en zo weinig mogelijk trillingen veroorzakend, rekening houdend met het te verrichten werk;
- c) de verstrekking van hulpmiddelen om het risico van gezondheidsschade ten gevolge van trillingen te voorkomen, bijvoorbeeld stoelen die lichaamstrillingen doeltreffend afzwakken en handvatten die de trilling die op het handarmsysteem wordt overgebracht, dempen;

- d) passende onderhoudsprogramma's voor de arbeidsmiddelen, de werkplek en de systemen op de werkplek;
- e) het ontwerp en de indeling van de werkplek en de arbeidsplaats;
- f) een adequate voorlichting en opleiding van de werknemers, opdat zij de arbeidsmiddelen veilig en juist gebruiken, zodanig dat de blootstelling aan mechanische trillingen zo gering mogelijk is;
- g) beperking van de duur en intensiteit van de blootstelling;
- h) passende werkschema's met voldoende rustpauzes;
- i) het verschaffen van kleding die de blootgestelde werknemers beschermt tegen koude en vocht.

3. Werknemers mogen in geen geval worden blootgesteld aan trillingen boven de grenswaarde voor blootstelling.

Indien de grenswaarde voor blootstelling ondanks de maatregelen die de werkgever uit hoofde van deze richtlijn heeft genomen, is overschreden, neemt de werkgever onmiddellijk maatregelen om de blootstelling terug te brengen tot onder de grenswaarde voor blootstelling; hij gaat na waarom de grenswaarde voor blootstelling is overschreden en past de beschermings- en preventiemaatregelen dienovereenkomstig aan om te voorkomen dat zulks opnieuw gebeurt.

4. Overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn 89/391/EEG stemt de werkgever de in dit artikel bedoelde maatregelen af op de behoeften van werknemers met een verhoogd risico.

Artikel 6

Voorlichting en opleiding van werknemers

Onverminderd de artikelen 10 en 12 van Richtlijn 89/391/EEG, zorgt de werkgever ervoor dat werknemers die aan risico's in verband met mechanische trillingen op het werk worden blootgesteld, en/of hun vertegenwoordigers, voorlichting en opleiding ontvangen met betrekking tot het resultaat van de in artikel 4, lid 1, van deze richtlijn bedoelde risicobeoordeling, die met name betrekking heeft op:

- a) maatregelen die uit hoofde van deze richtlijn zijn genomen om de risico's in verband met mechanische trillingen weg te nemen of tot een minimum te beperken;
- b) de grenswaarden en actiewaarden voor blootstelling;
- c) de resultaten van de overeenkomstig artikel 4 van deze richtlijn verrichte beoordelingen en metingen van mechanische trillingen en de gezondheidsschade die de gebruikte arbeidsmiddelen kunnen veroorzaken;
- d) het nut van en de methode voor het opsporen en melden van symptomen van gezondheidsschade;
- e) de omstandigheden waarin werknemers recht hebben op gezondheidstoezicht;
- f) veilige werkmethoden om de blootstelling aan mechanische trillingen tot een minimum te beperken.

Artikel 7

Raadpleging en deelneming van werknemers

Raadpleging en deelneming van werknemers en/of hun vertegenwoordigers in aangelegenheden bestreken door deze richtlijn vinden plaats overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 89/391/EEG.

AFDELING III

DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 8

Gezondheidstoezicht

1. Onverminderd artikel 14 van Richtlijn 89/391/EEG voeren de lidstaten maatregelen in om te zorgen voor passend gezondheidstoezicht op werknemers overeenkomstig het resultaat van de in artikel 4, lid 1, van deze richtlijn bedoelde risico-beoordeling, wanneer daaruit blijkt dat er een risico voor hun gezondheid bestaat. Deze maatregelen, alsmede de vereisten die zijn gespecificeerd voor de medische dossiers en de beschikbaarheid ervan, worden overeenkomstig de nationale wetgeving en/of praktijk ingevoerd.

Het gezondheidstoezicht, waarvan de resultaten in aanmerking worden genomen voor de toepassing van preventieve maatregelen op de betrokken arbeidsplaats, beoogt de preventie en vroegtijdige diagnose van iedere aandoening die het gevolg is van blootstelling aan mechanische trillingen; dit toezicht is passend wanneer:

- de blootstelling van de werknemer aan trillingen van dien aard is dat een verband kan worden gelegd tussen die blootstelling en een aantoonbare ziekte of schadelijke gevolgen voor de gezondheid;
- het waarschijnlijk is dat de ziekte of de gevolgen zich in de specifieke werkomstandigheden van de werknemer zullen voordoen;
- er beproefde technieken bestaan om de ziekte of de schadelijke gevolgen voor de gezondheid op te sporen.

Werknemers die worden blootgesteld aan mechanische trillingen die de in artikel 3, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), genoemde waarden overschrijden, hebben in ieder geval recht op passend gezondheidstoezicht.

2. De lidstaten stellen maatregelen vast opdat van iedere werknemer die overeenkomstig lid 1 gezondheidstoezicht ondergaat, individuele medische dossiers worden aangelegd en bijgehouden. De medische dossiers bevatten een samenvatting van de uitslagen van het gezondheidstoezicht. Zij worden in een zodanige vorm bewaard dat ze later, met inachtneming van het medisch geheim, kunnen worden geraadpleegd.

De bevoegde autoriteit ontvangt desgevraagd een exemplaar van de relevante dossiers. Elke werknemer heeft op zijn verzoek toegang tot de medische dossiers die op hem persoonlijk betrekking hebben.

3. Wanneer in het kader van het gezondheidstoezicht bij een werknemer een aantoonbare ziekte of een schadelijke invloed op de gezondheid is vastgesteld, die volgens een arts of een deskundige op het gebied van de arbeidsgezondheidszorg het gevolg is van blootstelling aan mechanische trillingen op het werk:

- a) wordt de werknemer door de arts of een andere voldoende gekwalificeerde persoon op de hoogte gesteld van de uitslag die op hem persoonlijk betrekking heeft en krijgt hij informatie en advies over het gezondheidstoezicht dat hij na beëindiging van de blootstelling dient te ondergaan;
- b) wordt de werkgever op de hoogte gesteld van door het gezondheidstoezicht vastgestelde feiten van betekenis, waarbij het medisch geheim in acht wordt genomen;

c) treft de werkgever de volgende maatregelen:

- hij herziet de risicobeoordeling die overeenkomstig artikel 4 is uitgevoerd;
- hij herziet de maatregelen die overeenkomstig artikel 5 zijn genomen om de risico's weg te nemen of te verkleinen;
- hij houdt rekening met het advies van de deskundige op het gebied van de arbeidsgezondheidszorg, van enige andere voldoende gekwalificeerde persoon, dan wel de bevoegde autoriteit, bij het treffen van de nodige maatregelen om het risico overeenkomstig artikel 5 weg te nemen of te verkleinen, met inbegrip van de toewijzing van ander werk waarbij geen blootstellingsrisico meer bestaat; en
- hij zorgt voor permanent gezondheidstoezicht en treft maatregelen om de gezondheidstoestand van elke andere werknemer die op soortgelijke wijze is blootgesteld opnieuw te laten onderzoeken; in dergelijke gevallen kan de bevoegde arts, de deskundige op het gebied van de arbeidsgezondheidszorg, of de bevoegde autoriteit adviseren de blootgestelde personen een medisch onderzoek te laten ondergaan.

Artikel 9

Overgangsperiodes

Voor de uitvoering van de in artikel 5, lid 3, bedoelde verplichtingen kunnen de lidstaten, na raadpleging van de sociale partners overeenkomstig de nationale wetgeving of praktijk, gebruikmaken van een overgangsperiode van ten hoogste vijf jaar vanaf 6 juli 2005, wanneer arbeidsmiddelen worden gebruikt die vóór 6 juli 2007 ter beschikking van de werknemers zijn gesteld en waarbij de grenswaarden voor blootstelling gezien de laatste technische ontwikkelingen en/of ondanks de uitvoering van organisatorische maatregelen niet in acht genomen kunnen worden. Voor arbeidsmiddelen die gebruikt worden in de land- en bosbouw, kunnen de lidstaten deze overgangsperiode verlengen met ten hoogste vier jaar.

Artikel 10

Afwijkingen

1. Met inachtneming van de algemene beginselen van bescherming van de veiligheid en gezondheid van werknemers, mogen de lidstaten voor de sectoren zeevaart en luchtvaart in naar behoren gerechtvaardigde omstandigheden afwijken van artikel 5, lid 3, wat lichaamstrillingen betreft, wanneer het gezien de stand van de techniek en de specifieke kenmerken van de arbeidsplaats ondanks de uitvoering van technische en/of organisatorische maatregelen niet mogelijk is de grenswaarde voor blootstelling in acht te nemen.

2. Indien de blootstelling van een werknemer aan mechanische trillingen gewoonlijk onder de in artikel 3, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), bepaalde dagelijkse blootstellingswaarden blijft, maar naar gelang van het tijdstip aanzienlijk verschilt en incidenteel de grenswaarde voor blootstelling kan overschrijden, kunnen de lidstaten eveneens afwijkingen van artikel 5, lid 3, toestaan. De gemiddelde blootstelling over een periode van 40 uur moet echter onder de grenswaarde voor blootstelling blijven en er moeten bewijzen zijn dat de risico's van het blootstellingspatroon geringer zijn dan de risico's van blootstelling aan de grenswaarde voor blootstelling.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde afwijkingen worden door de lidstaten toegestaan na raadpleging, overeenkomstig de nationale regelgeving en praktijken, van de betrokken sociale partners. Aan deze afwijkingen moeten voorwaarden verbonden worden om, rekening houdend met bijzondere omstandigheden, te waarborgen dat de eruit voortvloeiende risico's tot een minimum beperkt worden en dat de betrokken werknemers onder verscherpt gezondheidstoezicht staan. Deze afwijkingen worden om de vier jaar opnieuw bezien en worden ingetrokken zodra de omstandigheden waardoor zij gerechtvaardigd werden, ophouden te bestaan.

4. De lidstaten doen de Commissie om de vier jaar een lijst van de in de leden 1 en 2 bedoelde afwijkingen toekomen onder vermelding van de exacte omstandigheden en redenen die hen ertoe hebben gebracht deze afwijkingen toe te staan.

Artikel 11

Technische wijzigingen

Zuiver technische wijzigingen van de bijlage in verband met

- de vaststelling van richtlijnen op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie met betrekking tot het ontwerp, de bouw, de vervaardiging of de constructie van arbeidsmiddelen en/of werkplekken,
 - de technische vooruitgang, wijzigingen in de meest toepasselijke geharmoniseerde Europese normen of specificaties en nieuwe inzichten op het gebied van mechanische trillingen,
- worden vastgesteld overeenkomstig de regelgevingsprocedure van artikel 12, lid 2.

Artikel 12

Comité

- De Commissie wordt bijgestaan door het in artikel 17, lid 2, van Richtlijn 89/391/EEG bedoelde comité.
- Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

- Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

AFDELING IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Verslagen

De lidstaten brengen om de vijf jaar aan de Commissie verslag uit over de praktische toepassing van deze richtlijn, met vermelding van de standpunten van de sociale partners. Dit verslag

bevat een beschrijving van de optimale aanpak voor het voorkomen van trillingen die schadelijk zijn voor de gezondheid, van andere methoden van arbeidsorganisatie, alsmede van de maatregelen die de lidstaten hebben genomen om deze aanpak te verspreiden

Op basis van deze verslagen voert de Commissie een algehele evaluatie uit van de tenuitvoerlegging van de richtlijn, mede gelet op onderzoek en wetenschappelijke gegevens, en stelt zij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats daarvan in kennis, en stelt zij zo nodig wijzigingen voor.

Artikel 14

Omzetting

- De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 6 juli 2005 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. De lidstaten verstrekken daarbij ook een uitvoerig gemotiveerd overzicht van de overgangsvoorschriften die zij overeenkomstig artikel 9 hebben vastgesteld.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

- De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied reeds hebben vastgesteld of vaststellen.

Artikel 15

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 16

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 25 juni 2002.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

J. MATAS I PALOU

BIJLAGE

A. HAND-ARMTRILLINGEN

1. Beoordeling van de blootstelling

De beoordeling van de blootstelling aan hand-armtrillingen is gebaseerd op de berekening van de waarde voor de dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur $A(8)$, uitgedrukt als de vierkantswortel uit de som van de kwadraten (totale waarde) van de kwadratische gemiddelden van de frequentiegewogen versnellingen, bepaald langs de drie orthogonale assen (a_{hwz} , a_{hwy} , a_{hwx}), overeenkomstig de hoofdstukken 4 en 5 en bijlage A bij ISO-norm 5349-1 (2001).

De beoordeling van het blootstellingsniveau kan geschieden door middel van een raming, gebaseerd op de door de fabrikanten van het materieel verstrekte informatie over het emissieniveau van de gebruikte uitrusting en door middel van observatie van de specifieke werkmethoden, dan wel door meting.

2. Meting

Wanneer overeenkomstig artikel 4, lid 1, metingen worden verricht:

- a) kunnen de gebruikte methoden onder meer bestaan uit het nemen van steekproeven, die representatief moeten zijn voor de persoonlijke blootstelling van een werknemer aan de betrokken mechanische trillingen; de gebruikte methoden en apparaten moeten aangepast zijn aan de specifieke kenmerken van de te meten mechanische trillingen, de omgevingsfactoren en de kenmerken van de meetapparatuur, overeenkomstig ISO-norm 5349-2 (2001);
- b) bij apparaten die met beide handen moeten worden vastgehouden, worden de metingen aan elke hand verricht. De blootstelling wordt bepaald door verwijzing naar de hoogste waarde die voor een van de twee handen wordt gemeten; tevens wordt informatie gegeven voor de andere hand.

3. Interferentie

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder d), is met name van toepassing wanneer de mechanische trillingen de juiste hantering van bedieningsorganen of het aflezen van aanwijsinstrumenten belemmeren.

4. Indirecte risico's

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder d), is met name van toepassing wanneer de mechanische trillingen de stabiliteit van constructies in gevaar brengen of tot het losraken van verbindingen kunnen leiden.

5. Persoonlijke beschermingsmiddelen

Persoonlijke beschermingsmiddelen tegen hand-armtrillingen kunnen bijdragen tot het in artikel 5, lid 2, genoemde programma van maatregelen.

B. LICHAAMSTRILLINGEN

1. Beoordeling van de blootstelling

De beoordeling van de blootstelling aan trillingen is gebaseerd op de berekening van de dagelijkse blootstelling $A(8)$, uitgedrukt als de continue versnelling die het equivalent is van blootstelling gedurende acht uur, berekend als het hoogste van de kwadratische gemiddelden, of de hoogste van de trillingsdosiswaarden (VDV), van de frequentiegewogen versnellingen, gemeten langs de drie orthogonale assen ($1,4a_{wx}$, $1,4a_{wy}$, a_{wz}), voor een zittende of staande werknemer, overeenkomstig de hoofdstukken 5, 6 en 7, bijlage A en bijlage B van ISO-norm 2631-1 (1997).

De beoordeling van het blootstellingsniveau kan geschieden door middel van een raming, gebaseerd op de door de fabrikanten van het materieel verstrekte informatie over het emissieniveau van de gebruikte uitrusting en door middel van observatie van de specifieke werkmethoden, dan wel door meting.

De lidstaten hebben de mogelijkheid om, wat de zeescheepvaart betreft, slechts de trillingen van méér dan 1 Hz in aanmerking te nemen.

2. Meting

Wanneer overeenkomstig artikel 4, lid 1, metingen worden verricht kunnen de gebruikte methoden onder meer bestaan uit het nemen van steekproeven, die representatief moeten zijn voor de persoonlijke blootstelling van een werknemer aan de betrokken mechanische trillingen. De gebruikte methoden moeten aangepast zijn aan de specifieke kenmerken van de te meten mechanische trillingen, de omgevingsfactoren en de kenmerken van de meetapparatuur.

3. Interferentie

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder d), is met name van toepassing wanneer de mechanische trillingen de juiste hantering van bedieningsorganen of het aflezen van aanwijsinstrumenten belemmeren.

4. Indirecte risico's

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder d), is met name van toepassing wanneer de mechanische trillingen de stabiliteit van constructies in gevaar brengen of tot het losraken van verbindingen kunnen leiden.

5. Langere blootstellingsduur

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder g), is met name van toepassing wanneer een werknemer vanwege de aard van het werk gebruik kan maken van rustlokalen die onder toezicht van de werkgever staan; behalve in gevallen van overmacht moeten de lichaamstrillingen in deze ruimten worden teruggebracht tot een niveau dat verenigbaar is met de functie van de ruimten en de omstandigheden waarin zij worden gebruikt.

GEZAMENLIJKE VERKLARING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

Het Europees Parlement en de Raad herhalen hun toezegging om de bestudering van het Commissievoorstel met betrekking tot de andere fysische agentia (hoorbare geluidsvelden en elektrische en magnetische velden en combinaties daarvan) voort te zetten. Gelet evenwel op de technische moeilijkheden met betrekking tot de andere fysische agentia, werd voorrang verleend aan de trillingen. Het Europees Parlement en de Raad erkennen evenwel dat de richtlijnen met betrekking tot de andere fysische agentia in het Commissievoorstel zo spoedig mogelijk moeten worden aangenomen.

RICHTLIJN 2002/45/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 25 juni 2002****tot twintigste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (gechloreerde paraffines met een korte keten)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾, in het licht van de op 22 april 2002 door het Bemiddelingscomité goedgekeurde tekst,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Sommige lidstaten hebben naar aanleiding van Besluit 95/1 van PARCOM (Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land) al beperkingen vastgesteld of gepland voor het gebruik van gechloreerde paraffines met een korte keten (Short Chain Chlorinated Paraffins — SCCP), die directe gevolgen hebben voor de voltooiing en de werking van de interne markt. Dit betekent dat de wetgevingen van de lidstaten op dit gebied onderling moeten worden aangepast en dat bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten ⁽⁴⁾ derhalve moet worden gewijzigd, rekening houdend met communautaire risico-evaluaties en de terzake doende wetenschappelijke bewijzen voor Besluit 95/1 van PARCOM.
- (2) SCCP zijn als gevaarlijk voor het milieu ingedeeld, aangezien ze zeer toxisch voor waterorganismen zijn en op lange termijn schadelijke effecten op het aquatisch milieu kunnen hebben.
- (3) De Commissie heeft in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen ⁽⁵⁾ een aanbeveling vastgesteld, waarin wordt aanbevolen specifieke maatregelen te nemen om het gebruik van SCCP met name in vloeistoffen voor de metaalbewerking en producten voor de lederafwerking te beperken teneinde het aquatisch milieu te beschermen.
- (4) De overige toepassingen van gechloreerde paraffines zullen in het licht van de wetenschappelijke kennis opnieuw worden onderzocht, met name wat betreft de emissies van producten die gechloreerde paraffines bevatten. De Commissie dient passende voorstellen in te dienen om dergelijke toepassingen te verminderen.
- (5) Het Wetenschappelijk Comité voor de toxiciteit, de ecotoxiciteit en het milieu heeft op 27 november 1998 advies uitgebracht over de in de aanbeveling genoemde risico's van SCCP.

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 138, en

PB C 213 E van 31.7.2001, blz. 296.

⁽²⁾ PB C 116 van 20.4.2001, blz. 27.⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 1 februari 2001 (PB C 267 van 21.9.2001, blz. 41), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 juni 2001 (PB C 301 van 26.10.2001, blz. 39) en besluit van het Europees Parlement van 29 november 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Besluit van het Europees Parlement van 30 mei 2002 en besluit van de Raad van 21 mei 2002.⁽⁴⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 201. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/77/EG van de Commissie (PB L 207 van 6.8.1999, blz. 18).⁽⁵⁾ PB L 84 van 5.4.1993, blz. 1.

- (6) Deze richtlijn laat onverlet de communautaire wetgeving inzake de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers op het werk, met name Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van werknemers op het werk ⁽¹⁾ en Richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk (veertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) ⁽²⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG wordt het volgende punt toegevoegd:

„42. Alkanen, C ₁₀ -C ₁₃ , chloor (gechloreerde paraffines met een korte keten)	1. Mogen niet op de markt worden gebracht om in een hogere concentratie dan 1 % te worden gebruikt als stof of als bestanddeel van andere stoffen of preparaten — bij metaalbewerking; — voor het „vetten” van leer. 2. Voor 1 januari 2003 zal de Europese Commissie in samenwerking met de lidstaten en de OSPAR-commissie alle overige toepassingen van SCCP opnieuw onderzoeken in het licht van eventuele relevante nieuwe wetenschappelijke gegevens over de gezondheids- en milieurisico's van SCCP. Het Europees Parlement wordt op de hoogte gesteld van de resultaten van dit onderzoek.”
---	--

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk 6 juli 2003 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf 6 januari 2004.

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 25 juni 2002.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

J. MATAS I PALOU

⁽¹⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 131 van 5.5.1998, blz. 11.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 5 juli 2002

betreffende de uitvoering van een vaccinatieprogramma tegen bluetongue in Italië en de aankoop van vaccin in dat verband

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 2525)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2002/545/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2000/75/EG van de Raad van 20 november 2000 tot vaststelling van specifieke bepalingen inzake de bestrijding en uitroeiing van bluetongue⁽¹⁾, en met name op artikel 9, lid 2,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/572/EG⁽³⁾, en met name op artikel 3, leden 3 en 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In 2000 zijn in verschillende regio's in Italië uitbraken van bluetongue gemeld, namelijk in Sardinië, Sicilië en Calabrië.
- (2) In de loop van 2001 is de ziekte in die regio's weer uitgebroken en heeft zij uitbreiding genomen naar het noorden, namelijk naar nieuwe gebieden in Toscane en Lazio.
- (3) Als gevolg van deze twee uitbraken zijn naar schatting ongeveer 300 000 schapen verloren gegaan.
- (4) De Italiaanse autoriteiten hebben de voor 2001 geplande vaccinatiecampagne uitgesteld.
- (5) In 2002 kan Italië een aanvang maken met de vaccinatiecampagne in alle getroffen regio's en in de aangrenzende regio's.
- (6) De campagne heeft ten doel verdere sterfgevallen bij schapen en uitbreiding van de ziekte naar de rest van het grondgebied van de Gemeenschap te voorkomen door ervoor te zorgen dat een einde wordt gemaakt aan de

viruscirculatie in het rond de uitbraken vastgestelde beschermingsgebied.

- (7) Afgezien van de door de Commissie reeds geleverde of door Italië rechtstreeks aangekochte vaccins zijn er voor de campagne 2002 nog eens 4 200 000 doses monovalent vaccin serotype 2 en 2 300 000 doses monovalent vaccin serotype 9 vereist.
- (8) Tot nu toe wordt door de farmaceutische bedrijven in de lidstaten geen vaccin tegen bluetongue geproduceerd en is het Onderstepoortlaboratorium in Zuid-Afrika het enige laboratorium dat dit type vaccin mag produceren.
- (9) Het Italiaanse instituut Teramo (IZS) zou evenwel heel binnenkort, voor het eerst in Europa, een monovalent vaccin serotype 9 kunnen produceren dat kan worden gebruikt in de plaats van het in Zuid-Afrika geproduceerde vaccin.
- (10) Krachtens artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad⁽⁴⁾ worden veterinaire en fytosanitaire maatregelen die volgens de communautaire voorschriften worden uitgevoerd, gefinancierd in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie. Wat de financiële controle betreft, zijn de artikelen 8 en 9 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van toepassing.
- (11) De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt toegekend op voorwaarde dat de geplande acties efficiënt worden uitgevoerd en dat de autoriteiten alle nodige inlichtingen binnen de vastgestelde termijn verstrekken.
- (12) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

⁽¹⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 74.

⁽²⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.

⁽³⁾ PB L 203 van 28.7.2001, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In de loop van 2002 wordt door Italië een vaccinatieprogramma tegen bluetongue uitgevoerd en voltooid in de volgende gebieden:

- het hele grondgebied van Sardinië, Calabrië, Sicilië en Basilicata,
- in Campanië, de provincie Salerno en een strook van 20 km langs de kust in de provincies Caserta en Napoli,
- in Apulië, de provincies Lecce, Brindisi en Taranto,
- in Lazio, een gebied met een straal van 20 km rond de plaatsen waar viruscirculatie is geconstateerd in de provincies Roma en Viterbo, en een strook van 20 km langs de kust in de provincies Latina en Frosinone,
- in Toscane, een gebied met een straal van 20 km rond de plaatsen waar viruscirculatie is geconstateerd in de provincies Grosseto en Siena, en een strook van 20 km langs de kust in de provincies Massa Carrara, Lucca, Pisa en Livorno.

Artikel 2

Voor de uitvoering van het in artikel 1 genoemde programma kent de Gemeenschap financiële steun toe voor de aankoop door Italië van 4 200 000 doses monovalent vaccin serotype 2 en 2 300 000 doses monovalent vaccin serotype 9.

Artikel 3

De kosten van de in artikel 2 bedoelde maatregelen bedragen ten hoogste 700 000 EUR.

Artikel 4

De Commissie kan, in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten, controles ter plaatse verrichten om na te gaan of het programma daadwerkelijk is uitgevoerd.

De Commissie stelt de lidstaten in kennis van de resultaten van deze controles.

Artikel 5

De financiële bijdrage van de Gemeenschap voor het in artikel 1 bedoelde programma wordt toegekend voorzover:

- a) de door de betrokken lidstaat vastgestelde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor de tenuitvoerlegging van het programma in werking zijn getreden,
- b) uiterlijk op 31 juli 2002 een eindverslag over de technische uitvoering van het programma is ingediend, vergezeld van bewijsstukken betreffende de gemaakte kosten en de bereikte resultaten,
- c) het programma op efficiënte wijze ten uitvoer is gelegd en de communautaire wetgeving op veterinair gebied is nageleefd.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 5 juli 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie